

ARSENIJEVIĆI

Piše Ana Vučković Foto Igor Pavićević

Detinjstvo, omiljena knjiga, pesma i film iz tog perioda

Detinjstvo sam proveo u bloku 61, između betonskih zgrada i bilo mi je divno. Odmah pored moje zgrade bio je bioskop *Mala Kozara* i ja sam iz večeri u večer tamo gledao iste filmove i po nekoliko puta zaredom. Ipak, samo jedan film je ostavio neizbrisiv utisak. *Imperija uzvraća udarac* iz serijala *Rat zvezda*. Dok sam ga gledao nisam znao da je deo serijala i kada se film završio tako što je Han Solo ostao zaleđen, princeza Lea zarobljena – ja sam ostao u šoku. Bio je to prvi film bez srećnog kraja koji sam gledao. Bilo mi je sedam godina. Omiljena knjiga bila mi je *Kroz pustinju i prašumu* od Sjenkejevića. Mislim da i danas putujem ko lud zbog te knjige. Pesma – bilo koja Dragana Lakovića. On je bio Bitls za decu.

Mladost

Celog života sam imao osećaj da mi je 35, što znači da moje godine tek dolaze. Sa druge strane, imam tu opsesiju da ne smem dozvoliti da mi *mladost uludo prođe*. Zato putujem, snimam, trudim se da živim što je moguće intenzivnije. Uostalom, u Srbiji na neke moje kolege 40-godišnjake i dalje referišu kao na mlade reditelje, tako da kapiram kako imam još puno fore. Život počinje u tridesetoj. Ima nešto u tome.

Omiljeni novi reditelji?

Cristian Mungiu, Fatih Akin, Cristi Pui, Srdan Golubović, Eran Kolirin... Pojavila se cela jedna nova generacija mladih evropskih reditelja koja je napravila bum. Ono što im je zajedničko, jeste to da svi snimaju filmove na jako ličan način. I jako je lepo biti u tom talasu.

Da možete da budete rokenrol zvezda, ko biste bili?

David Bowie. On je jedan od najvećih umetnika današnjice.

Da soundtrack vašeg života mora da bude jedna pesma...

Ona pesma od Nada Surf, što počinje sa *Oh, fuck it! I'm gonna have a party!*

Život kojeg junaka iz fikcije biste živeli jedan dan?

Corta Maltesea. Životni san mi je da snimim film po *Baladi o slanom moru*. Ako ne, bar da živim kao on.

Najzavodljiviji fiktivni ženski lik?

Žene Corta Maltesea. Sve.

Savršena pesma za nedelju ujutru?

Fuzzman In The House od Fuzzmana.

Pesma za početak radne nedelje?

Relax, Mika.

A pesma koja bi odgovarala vašem trenutnom raspoloženju?

Under Pressure od Bowiea. Spremam se za premijeru svog filma na Berlinskom festivalu.

Od domaćih umetnika kome se divite?

Bolje da se ograničim na film. Sjajno je dobiti u nasleđe tako bogatu filmsku tradiciju kao što je mi imamo. Divim se i zahvalan sam Karanoviću, Šijanju, Makavejevu, Saši Petroviću, Kusturici, Puriši Đorđeviću, Markoviću, Žilniku...

Za koju biste se knjigu odlučili da je ekranizujete?

Uvek se zalepim za knjige koje nisu lake za ekranizaciju. *Školice* od Hulija Kortasara, jedna je od mojih omiljenih knjiga. Kortasar je stvorio jedan magičan, lep i uznemirujući mikrokosmos koji jako korespondira sa mojim viđenjem sveta. Za ekranizaciju tog romana morao bi da budeš podjednako maštovit i inventivan u poigravanju formom kao i Kortasar. Ipak, dobar izazov!

Da li su vam nagrade pomogle onoliko koliko ste mislili?

Više sam se nekako brinuo da mi ne odmgnu. Pošto su stigle prilično rano trudio sam se samo da ostanem na zemlji. Trik je da ostaneš svoj i u uspehu i u neuspehu. A to je prilično teško.

Da možete, u koju epohu biste se vratili i zašto?

Sedamdesete, evo imam gotov stajling. Mislim da živimo u jednom od najkonzervativnijih i najdosadnijih vremena do sada.

Omiljeni novi bend?

Beogradski vokalno-instrumentalni sastav Ika.

Da li su filmovi bolji od realnog života?

Filmovi su bolji od života, a život je ljudi i nepredvidljiviji od filmova.

Detinjstvo, omiljena knjiga, pesma i film iz tog perioda

Detinjstvo sam proveo delom u Puli, delom u Splitu i, napokon, delom u Beogradu. To je uveliko odredilo mnoge moje kasnije stavove po pitanju odnosa ličnog identiteta i mesta u kojem boravim. Smatram svojom srećom da sam se tako rano u životu oslobodio tereta lokalpatriotizma i svih patriotizama uopšte.

Omiljena knjiga mi je bila – *Timpetil, grad bez roditelja*, Manfreda Mihaela, možda i *Tajna narandžaste mačke*, grupe autora. Ipak, ne bih smeo da zaboravim ni *Emil i detektivi* Eriha Kestnera.

Pesma? Hmm... *Pokloni svoj mi foto*, Kornij grupe, *Here Comes The Sun*, The Beatles, a možda i *Kad ja i moj miš sviramo džez*, Dade Topića.

Film: *Herbie, The Love Bug* – ako se ne varam, kod nas je preveden kao *Taj ljudi, ljudi auto*.

Mladost

Moja prva asocijacija na mladost jeste pank rok. Pank me je pokupio u dvanaestoj godini života, a već u trinaestoj, na školskom zimovanju na Goču, moj tadašnji najbolji drug Loka i ja nosili smo zihernadle, puno crnog kreona ispod očiju, kravate i košulje koje smo krišom krali od očeva. Kosu smo nameštali vodom i šećerom dok se ne bi skroz-naskroz ulepila, a umesto dezodoransa koristili smo *Pips* – poznati aerosol sprej za ubijanje insekata. Smrdeo je kao donji predeli pakla i pekao nas kao sam đavo. Ali, mi smo trpeli i uživali. *Proto-pank rok, yea!*

Omiljeni novi pisci?

Michel Houellebecq. Jeffrey Eugenides. Treba li još? Uh...

Da soundtrack vašeg života mora da bude jedna pesma.

Tings an' Times Lintona Kwesija Johnsona.

Život kojeg junaka iz fikcije biste živeli jedan dan?

Uh...

Najzavodljiviji fiktivni ženski lik?

Moira Breckenridge iz istoimenog kemp romana Gorea Vidala.

Savršena pesma za nedelju ujutru?

T-Rex: *Left Hand Luke And The Beggar Boys*

Pesma za početak radne nedelje?

Godinama nemam klasičnu radnu nedelju, svaki moj dan je radni dan, pa sam već stigao do toga da i ne razumem ovo pitanje.

A pesma koja bi odgovarala vašem trenutnom raspoloženju?

Uopšte ne znam kakvo je moje trenutno raspoloženje. Ali, ako biste me pitali šta bih sada voleo da čujem, odgovorio bih: *What Became Of The Likely Lads* od The Libertines.

Kome se od domaćih umetnika divite?

Ljubomiru Miciću, Rastku Petroviću, potom delimično Ivi Andriću i Crnjanskom. Bori Ćosiću, Dušanu Makavejevu, Vojislavu Despotovu.. celokupnoj yugo-konceptuali, a posebno novosadskoj sceni među njima. Slobodanu Tišmi osobito. Novoj hrvatskoj književnoj sceni. Aleksandru Hemonu i Biljani Srbljanović na istinskom internacionalnom uspehu, Srđanu Valjareviću na iskrenosti i toplini, Davidu Albahariju na dobroti i inteligenciji, Andreju Nikolaidisu na hrabrosti i oporosti...

Kojem biste scenaristi i reditelju dozvolili da ekranizuje neko vaše delo?

Pretpostavljam da se ovo pitanje odnosi na domaće autore, pa ću se na njih i ograničiti: Srđanu Dragojeviću, Janku Baljku, Goranu Gajiću, Raši Andriću i Stefanu Arsenijeviću.

Kakvo sada osećanje imate prema NIN-ovoj nagradi koju ste dobili?

Ambivalentno.

Da možete, u koju biste se epohu vratili i zašto?

Nedavno sam razmišljao o tome i konačno shvatio: ni u jednu. Razlog? Nema *broadband* Interneta!

Omiljeni novi bend?

Ako Babyshambles, Dirty Pretty Things, Kings Of Leon i White Stripes spadaju u nove bendove, onda oni. Ako ne... onda ne znam. Što se domaće scene tiče, popriličan sam fan Bad Copy kao i individualnih projekata Ajs Nigrutina i Wiklugh Skyja, premda me je poslednji album ovog potonjeg (*Ortaci ne znaju*) smorio i razočarao. Volim i Prti Bee Gee, ali ne znam šta se s njima događa od Moskrijeve smrti.

Da li su knjige bolje od realnog života?

Ništa nije bolje od realnog života.

Strana / Page: 66

Rejting / Reach: 0

Država / Country: SERBIA AND MONTENEGRO

Površina članka / Size: 863 cm2

3 / 3

